



سرکار خانم دکتر جنیدی

معاون محترم حقوقی رئیس جمهور

با سلام و احترام

نظر به اینکه ماده ۱۰ آیین نامه اجرایی قانون مقررات صادرات و واردات به موجب تصویبنامه شماره ۴۹۷۵۱/ت/۵۵۵۴۹-هـ مورخ ۹۷/۴/۲۱ هیات محترم وزیران اصلاح گردیده و به موجب بند ۲-۱-۴ داشتن محل کسب با موقعیت اداری اعم از ملکی یا استیجاری دارای شناسه رهگیری به نام شرکت یا یکی از سهامداران عمده (برای اشخاص حقوقی) و داشتن محل کسب با موقعیت اداری اعم از ملکی یا استیجاری دارای شناسه رهگیری (برای اشخاص حقیقی) از شرایط لازم برای صدور کارت بازرگانی شمرده شده است و در این رابطه فروض مشروحه ذیل قابل تصور می باشد، لذا خواهشمند است نظریه آن معاونت محترم را در خصوص موارد ذیل به این اتاق اعلام فرمایند تا اتخاذ تصمیم در خصوص موارد ارجاعی با دقت بیشتری انجام شود.

- ۱- چنانچه متقاضی کارت بازرگانی (شخص حقوقی) یک اتاق از یک واحد آپارتمان را که دارای موقعیت اداری است به عنوان دفتر کار تجهیز نماید آیا میتوان درخواست وی را پذیرفت و یا باید الزاماً در یک واحد کامل به فعالیت پردازد؟
- ۲- چنانچه متقاضی کارت بازرگانی شخص حقیقی باشد و قسمتی از واحد مسکونی خود را به عنوان دفتر کار تجهیز نماید آیا درخواست وی برای چنین مکانی به عنوان دفتر کار قابل پذیرش است؟
- ۳- چنانچه دفتر کار چندین شرکت در یک واحد آپارتمان باشد و بعضی از آنها متقاضی در یافت کارت بازرگانی باشند با توجه به دفتر کار مشترک که فرضاً با نصب پارتیشن جداسازی شده است آیا میتوان چنین درخواستی را پذیرفت؟
- ۴- چنانچه محل استقرار متقاضی کارت بازرگانی، واحدی استیجاری و متعلق به ارگانهای دولتی یا سازمانهای مامور به خدمات عمومی از قبیل اداره اوقاف، شهرداریها، بنیادها، سازمانها و نهادهای مختلف باشند که معمولاً قراردادهای اجاره را بر روی سربرگ سازمانی خود می نویسند و دارای شماره رسمی و تاریخ تنظیم و مهور به مهر سازمان (موجر) می باشد ولی فاقد شناسه رهگیری (موضوع تصویبنامه هیات وزیران) هستند آیا چنین اجاره نامه هایی را میتوان به عنوان مستند قابل قبول برای دفتر کار پذیرفت؟
- ۵- اشخاص حقوقی که در شهرک های صنعتی مستقر هستند و یا شرکتهای دانش بنیان که محلی از یک مجتمع دولتی یا غیر دولتی را به عنوان دفتر کار در اختیار دارند و فعالیت آنها صرفاً اجازه نامه یا توافقنامه ای است که بالاترین مقام اجرایی سازمان مربوطه آن را مهر و امضاء کرده است ولی نه مالک هستند و نه قرارداد اجاره بین آنها تنظیم شده است آیا اتاق های بازرگانی





می توانند چنین موافقتنامه ها یا مجوزها را به جای اسناد ملکی یا استیجاری بپذیرند و برای متقاضی کارت بازرگانی صادر کنند؟

۶- تعدادی از اعضاء اتاق های بازرگانی سالهاست که دارای کارت بازرگانی هستند و محل دفتر کار آنها مکان های استیجاری است که با داشتن سند اجاره عادی در آن مکانها فعالیت می کنند و با پایان یافتن اعتبار کارت بازرگانی برای تمدید به اتاق مربوط مراجعه می نمایند و لذا فاقد قرارداد اجاره با شناسه رهگیری می باشند ولی همه ساله با ارائه همان قرارداد اجاره عادی کارت بازرگانی خود را تمدید کرده اند و در زمان مراجعه برای تمدید کارت بازرگانی به علت عدم دسترسی به مالکین که فرضاً در خارج از کشور می باشند و یا عدم دسترسی به ورثه مالکین اولیه، امکان تنظیم قرار داد رسمی یا قرارداد با شناسه رهگیری برای آنها میسر نیست و مالکین نماینده ای در ایران ندارند و یا نماینده مورد شناسایی صاحب کارت بازرگانی نمی باشد بهمین جهت فاقد شرط بند ۲-۱-۴ تصویبنامه هیات وزیران می باشند سوال این است که آیا کارت بازرگانی این دسته از افراد را میتوان به اتکاء همان قرارداد عادی تمدید نمود؟

۷- تعدادی از اعضای قدیمی اتاق بازرگانی که دارای کارت بازرگانی هستند برای اثبات ادعای خود مبنی بر داشتن محل کار مناسب، اجاره نامه رسمی در اختیار دارند که سالها قبل، در دفاتر اسناد رسمی تنظیم شده و صاحب حق کسب و پیشه و صاحب سرقفل می باشند و به اعتبار این گونه اجاره نامه های رسمی همه ساله کارت بازرگانی خود را تمدید کرده اند در متن این گونه اجاره نامه های رسمی قید گردیده: «اجرت المثل برابر اجرت المسمی پرداخت خواهد شد» از این جمله چنین استنباط میشود که طرفین قرارداد (موجر و مستاجر) در زمان تنظیم اجاره نامه رسمی توافق کرده اند چنانچه مدت اجاره منقضی شود و مستاجر کماکان به تصرفات استیجاری خود ادامه دهد اجرت محل مورد اجاره معادل همان مبلغی است که در سند اجاره رسمی قید شده است و به عبارت دیگر موجر موافقت خود را بر استمرار تصرفات مستاجر در محل مورد اجاره تا زمانی که قرارداد اجاره فسخ یا اقاله نشده پیشاپیش اعلام کرده است و مستاجر هم در زمان مراجعه به اتاق بازرگانی برای تمدید کارت خود در همان محل سابق دارای فعالیت تجاری است لذا به نظر می رسد در زمان تمدید کارت بازرگانی نیاز به مطالبه اجاره نامه جدید یا تمدید قرارداد اجاره نامه رسمی سابق الصدور نیست و با تلقی استمرار رابطه استیجاری باید کارت بازرگانی این گونه متقاضیان تمدید گردد. آیا استنباط فوق از نظر آن معاونت محترم صحیح و منطبق با مقررات می باشد یا خیر؟

۸- در تصویبنامه هیات محترم وزیران صحبت از محل کسب در مکانی با موقعیت اداری شده اما چون برای شناخت و تشخیص موقعیت اداری و شرایط آن ضابطه ای تعیین نشده است موضوع قابل تفسیر و مبنی بر استنباط نظری شده و هرکس به زعم خود موقعیت اداری را به دلخواه تعبیر و تفسیر می کند بنا بر این برای جلوگیری از تشتت آراء بهتر است منظور از موقعیت اداری (خصوصاً





شماره: ۹۷/۱۲۵۱۰/الف ت

تاریخ: ۱۳۹۷/۸/۹

پیوست:

زمانی که ملک مورد تعرفه در منطقه مسکونی قرار گرفته باشد) مشخص و برای آن تعریف جامع و مانعی به عمل آید و خصوصیات چنین مکانی توضیح داده شود.

ضمن پوزش از تصدیع موجب امتنان خواهد بود چنانچه مقرر فرمائید با قید فوریت نسبت به موارد فوق الذکر بررسی های لازم انجام و نظریه آن معاونت محترم را در خصوص موارد یاد شده به این اتاق اعلام فرمایند.

مسعود خوانساری

رونوشت:

اعضای محترم هیئت رئیسه اتاق تهران جهت استحضار

